

Чернѣй, горо, чернѣй, душо,
Двама да чернѣемъ;
Ти за листе, горо,
Азъ за първо либе . . .

Друго едно момиченце върви съ копанчето на глава да изхвърли на купището падналата отъ дърветата шума; а едно младо ергенче сѣди подъ кичестата върба, суче мустакътъ си, ухилва са и гледа на това, щото е подъ копанчето. Бабицките са вършатъ изъ черкова съ праздни сахане, съ праздни цедилници и още съ по-праздни бжклици, въ които е била варена ченичка, хлѣбъ, сирене, медъ, ракия, вино, тутманикъ и джурканъ бобъ, и които тие сж раздале по гробищата на просѣдите, на поповете, на старците и на дѣцата, за да добиятъ благословението имъ и да имъ са каже: „Богъ да прости мъртви души!“ Поповете върватъ и люшкатъ са; а старците са клататъ слѣдъ тѣхъ и